

Ændringsforslaget til § 1 vedtoges med 62 stemmer mod 57.

§ 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 233:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Afgiftslempe for biler med særligt trafikikkerhedsfremmende udstyr).

(Fremsat 9/4 86. Første behandling 16/4 86. Betænkning 30/4 86).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Socialdemokratiet har indstillet dette forslag til vedtagelse ved tredje behandling. Vi bebudede under førstebehandlingen, at vi ville stille en række spørgsmål under udvalgsarbejdet for at få belyst, om det nu også var et forslag, der var fornuft og rimelighed i, samtidig med at vi også bebudede, at vi selvfølgelig ønskede, at sikkerheden i størst muligt omfang skulle tilgodeses.

Baggrunden for, at vi nu indstiller forslaget til vedtagelse, er to ting: for det første at et flertal meget klart har henstillet til regering-

gen – det vil i denne sammenhæng sige justitsministeren – at det gøres obligatorisk, når de forskellige sikkerhedsudstudsdele er påmonteret de allerfleste biler. Det er en gammel praksis. Det gælder f.eks. nakkestykkerne i løbet af kort tid, hvis ikke det allerede er trådt i kraft; det er vi tilfredse med.

Den anden del, der er en meget væsentlig del for os som begrundelse, er, at der jo ikke er fulgt føde på dette forslag. Vi diskuterede under første behandling, om det ikke var CDs figenblad for at stemme for påskepakken, og CD udbasunerede, at man havde fået bevilget 200 mill. kr. til sikkerhedsudstyr. Sidst vi havde en sag om sikkerhedsudstyr til behandling, var den situation, at CD havde fået 185 mill. kr. til sikkerhedsudstyr.

Nu viser det sig, efter at vi har fået tallene fra skatteministeren, at man med de forhøjelser, som er gennemført i dette lovforslag, end ikke når op på de 185 mill. kr., som man fik sidste gang. Der skulle være 385 mill. kr. til rådighed, og hvis man bruger den meget venlige metode og bruger alle muligheder, så lander provenuet på ca. 160–165 mill. kr. Det er oplysninger og tal, som skatteministeren selv har skrevet under på, og derfor er jeg helt sikker på, at det skeptiske udtryk, skatteministeren har i hovedet, ikke kan skyldes de oplysninger, jeg giver her.

Derfor synes jeg, der var grund til at spørge CDs ordfører, om dette her er bristede forudsætninger for det forlig, som CD indgik under påskepakken. Der var måske også anledning til at stille spørgsmålet til kristeligt folkeparti, som jo under deres landsmøde i storebededagsferien gjorde meget ud af, at man manglede sociale kompensationer. Nu er der jo 200 mill. kr. til rådighed inden for de rammer, som regeringen selv har afsat, og derfor ville det vel være en god anledning for kristeligt folkeparti til at få rettet op på nogle af de skævheder, som vi andre forsøgte at rette op på under påskepakken, men som kristeligt folkeparti stemte imod. Nu har man pengene, fordi CD ikke har fået de penge, som de troede de havde fået. Således er der måske mulighed for at gøre alle undtagen CD tilfredse.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):